## अस्वीकरण

नेपालीमा अनुवाद गरिएको मामिलाको निर्णय पक्षकारले आफ्नो भाषामा बुझ्नु को लागि मात्र हो। सबै व्यावहारिक र आधिकारिक उद्देश्यका लागि, फैसलाको अंग्रेजी संस्करण नै प्रामाणिक हुनेछ र कार्यान्वयनको उद्देश्यका लागि पनि अंग्रेजी भाषा मै जारी भएको फैसला मान्य हुनेछ।

[२०२३] १५ एस.सी.आर. १०६७ : २०२३ आइ.एन.एस.सी. १०३६

मुद्दाको विवरण

**शशिकान्त शर्मा र अरू**

**बनाम**

**उत्तर प्रदेश राज्य र अर्को**

(फौजदारी अपील नं. ३६६३ को २०२३)

१ दिसम्बर, २०२३

[**पामीदिघान्ताम श्री नरसिम्हा र सन्दीप मेहता, जे.जे.]**

शीर्षक

विचाराधीन मुद्दा: के अपिलकर्ताहरूको विरुद्ध अनुसूचित जाति/अनुसूचित जनजाति (अत्याचार रोकथाम) ऐन, धारा ३(२)(व) अन्तर्गत दण्डनीय अपराधका प्राथमिक तत्वहरू पुष्टि भएका थिए?

दण्डविधि संहिता, १८६० - धाराहरू १४७, १४८, १४९, ३०७, ३२३, ५०४ - अनुसूचित जाति/अनुसूचित जनजाति (अत्याचार रोकथाम) ऐन, १९८९ - धारा ३(२)(व) - सुरुवातमा नै अपिलकर्ताहरूले भनेका छन् कि जहाँसम्म दण्डविधि संहिता अन्तर्गत दण्डनीय अपराधहरूको सम्बन्ध छ, त्यहाँ कार्गो खारेज गर्ने प्रार्थना प्रमाणको व्यापक मूल्यांकन आवश्यक हुन्छ र यसकारण आरोप लगाउने आदेशको चुनौती दिइएको छैन - तर, अभियुक्त अपिलकर्ताहरूको विरुद्ध अनुसूचित जाति/अनुसूचित जनजाति (अत्याचार रोकथाम) ऐन, धारा ३(२)(व) का तत्वहरू प्राथमिक रूपमा पुष्टि भएका छैनन्।

निर्णय: अभियोजनको उच्चतम मामलाअनुसार, अभियुक्त 'वयु' ले 'आर' मा गोली प्रहार गरेको थियो जसले उसको बायाँ जङ्घामा लागेको थियो - अनुसूचित जाति/अनुसूचित जनजाति (अत्याचार रोकथाम) ऐन अन्तर्गतको अपराधसम्बन्धी अभियोजनको केवल आरोप यो थियो कि गवाह 'विके' जो अनुसूचित जाति समुदायको सदस्य हुन्, उनलाई 'आर' मा गोली प्रहार गरेपछि अभियुक्त अपिलकर्ताहरूद्वारा जातीय गाली गरिएको

थियो - तर, चिकित्सा-कानूनी प्रतिवेदनले 'आर' को जङ्घामा फोका/पिपु देखिएको र गोली प्रहारको कुनै प्रमाण नभएको बताएको थियो - अनुसूचित जाति/अनुसूचित जनजाति (अत्याचार रोकथाम) ऐन, धारा ३(२)(व) को सरल अध्ययनबाट स्पष्ट छ कि अपराध गठित हुन, अभियुक्तले अनुसूचित जाति वा अनुसूचित जनजातिको सदस्य नभई अनुसूचित जाति वा अनुसूचित जनजातिको सदस्यको विरुद्ध १० वर्षको वा सोभन्दा बढी कैद सजाय हुने दण्डविधि संहिता अन्तर्गतको कुनै अपराध गरेको हुनुपर्छ र उक्त व्यक्ति त्यस्तो 'समुदाय'को सदस्य हो भन्ने जानकारी हुनुपर्छ - अनुसन्धानका क्रममा संकलित सामग्रीलाई आधार मानदा, यो स्पष्ट छ कि घटनामा राजनीतिक प्रतिस्पर्धाका सूक्ष्म पक्षहरू थिए - तथापि, अभियोजनको उच्चतम मामलाअनुसार, दण्डविधि संहिता अन्तर्गत १० वर्षको वा सोभन्दा बढी कैद सजाय हुने एकमात्र अपराध धारा ३०७ को अपराध हो जुन अभियुक्त 'वयु' द्वारा 'आर' मा गरिएको गोली प्रहारको आधारमा लगाइएको छ, जसले स्वीकारोक्तिअनुसार कुनै सम्बन्धित चोट नदिएको थियो - अभिलेखमा उपलब्ध सम्पूर्ण सामग्रीको अध्ययन गरेपछि, अभियोजनद्वारा स्थापित उच्चतम मामलाअनुसार, अनुसूचित जाति समुदायको व्यक्तिको विरुद्ध १० वर्षको वा सोभन्दा बढी कैद सजाय हुने दण्डविधि संहिता अन्तर्गतको अपराध अभियुक्त उच्च जातिका व्यक्तिद्वारा गरिएको र उक्त व्यक्ति त्यस्तो समुदायको सदस्य हो भन्ने जानकारी हुँदाहुँदै पनि त्यस्तो आरोप छैन भन्ने निष्कर्षमा पुग्न कुनै हिचकिचाहट छैन। [पैरा १४, १५, १६, १७]

उद्धरण र अन्य सन्दर्भहरूको सूची

सुरेश @ पप्पु भुधरमल कलानी बनाम राज्य महाराष्ट्र, एआईआर (२००१) Sसी १३७५ - उल्लेख गरिएको।

अन्य मुद्दा विवरण, समावेशित आदेश र उपस्थिति

फौजदारी अपिल न्यायाधिकार: फौजदारी अपील नं. ३६६३ को २०२३।

इलाहाबाद उच्च अदालतको मिति ०६.०४.२०२३ को फैसला र आदेशबाट सीआरएलए नं. ३१०७ को

२०२३।

उपस्थितिः

आर. बसन्त, वरिष्ठ अधिवक्ता, नीरज के. शर्मा, प्रियंका शर्मा, हरेन्द्र सिंह, पवन कुमार शर्मा, अमित श्रीवास्तव, पी. शर्मा, शरथ, अधिवक्ता अपिलकर्ताहरूका लागि। ।

शरण देव सिंह ठाकुर, अतिरिक्त महान्यायाधिवक्ता, संजय हेगडे, वरिष्ठ अधिवक्ता, सुश्री स्वेताश्धा अग्रवाल, संचित गर्ग, सुश्री मिथु जैन, कुणाल राणा, सुश्री स्नेहा गोस्वामी, सुश्री रुचिरा गोयल, अविरल सक्सेना, शरण्या सिन्हा, हर्ष प्रताप शाही, मुस्तफा साजद, आदित जयेशभाई शाह, सुश्री कीर्ति जय, अधिवक्ता प्रतिवादीहरूका लागि।

**न्यायपरिणाम / सर्वोच्च अदालतको आदेश**

**न्यायपरिणाम**

**मेहता, न्यायाधीश**

१. अनुमति प्रदान गरिएको छ।

२. यस तुरुन्त अपील प्रस्तुत गरिएको छ जसले कि आरोपित अपिलकर्ताहरूले अल्लाहाबाद उच्च न्यायालयको एकल न्यायाधीशद्वारा मिति ६ एप्रिल, २०२३ मा पारित आदेशको कानूनी र वैधता प्रश्न गर्दछन्। उक्त आदेशले अनुसूचित जातिहरू र अनुसूचित जनजातिहरू (अत्याचारको रोकथाम) ऐन, १९८९ (यसपछि 'एससी/एसटी ऐन' भनिएको) को धारा १४क(१) अन्तर्गत आरोपित अपिलकर्ताहरूद्वारा दायर अपराधिक अपिल नं. ३१०७/२०२३ खारेज गरेको थियो। अपिल अदालतले हाथ्रास स्पेशल जज एससी/एसटी(पीओए) ऐन द्वारा मिति १४ मार्च, २०२३ मा पारित आदेशलाई पुष्टि गरेको थियो जसले कि आरोपित अपिलकर्ताहरूद्वारा दायर छुटकारा आवेदनलाई खारेज गरेको थियो र भारतीय दण्ड संहिता, १८६० (यसपछि 'आईपीसी' भनिएको) की धाराहरू १४७, १४८, १४९, ३०७, ३२३, ५०४ र एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको अपराधहरूका लागि आरोप लगाउन निर्देश गरेको थियो। उक्त आदेशद्वारा, सम्मानित विशेष न्यायाधीशले आरोपित अपिलकर्ताहरू पेश हुनुपर्ने तोकिएको मितिमा अदालतमा उपस्थित हुनुपर्ने पनि निर्देश गरेका थिए।

३. यो उल्लेख गर्न सकिन्छ कि यस अदालतले मिति १९ मे २०२३ को आदेशद्वारा निर्देश गरेको थियो कि उच्च अदालतद्वारा मिति २ सेप्टेम्बर, २०२२ मा पारित आदेशको अनुरूप आरोपित अपिलकर्ताहरूद्वारा कार्यान्वित बन्धपत्रहरू जारी रहनेछन् र त्यस समयमा जारी गरिएका गैर-

जमानती वारन्टहरू पुनर्विचार नभएसम्म कार्यान्वित हुने छैनन्।

४. अपिलकर्ताहरूका सीनियर वकिलले प्रारम्भमा स्वीकार गरे कि जहाँसम्म आईपीसी अन्तर्गत दण्डनीय अपराधहरू सम्बन्धित छन्, छुटकारा माग गर्ने कार्य प्रमाणको व्यापक मूल्याङ्कन आवश्यक हुनेछ र यसैले उनीहरूले आरोप लगाउने आदेशका विरुद्ध आरोपित अपिलकर्ताहरूतर्फबाट गरिएको चुनौतीलाई छोडिदिए। तथापि, सीनियर वकिलको उत्कृष्ट दाबी यो थियो कि एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) को तत्वहरू प्रोसिक्युसनको स्वीकृत आरोपहरूबाट प्रथम दृष्टिमा पुष्टि हुँदैनन् र यसैले, आरोपित अपिलकर्ताहरू यस अदालतको कृपाको पात्र हुन् र विवादित आदेशहरूमा यस हदसम्म हस्तक्षेप गरिनुपर्छ।

५. सीनियर वकिलले दाबी गरे कि एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको अपराध पुष्टि हुन, प्रोसिक्युसनको विशिष्ट आरोप हुनुपर्छ कि आरोपितले अनुसूचित जाति/जनजातिका सदस्यको विरुद्ध आईपीसीका प्रावधानहरू अन्तर्गत दण्डनीय अपराध गरेका छन् भनी उनीहरू जान्दथे। विवादित आदेशहरू, एफआईआरमा गरिएका आरोपहरू र क्रीपीसीको धारा १६१ अन्तर्गत अनुसन्धानका क्रममा दर्ता गरिएका साक्षीहरूका बयानहरूलाई उल्लेख गर्दै, सीनियर वकिलले औंल्याए कि प्रोसिक्युसनको उच्चतम मुद्दामा, आरोपित विनोद उपाध्यायले रिंकु ठाकुरमा गोली चलाएका थिए जसले उनको बायाँ जीवनमा लागेको थियो। एससी/एसटी ऐन अन्तर्गतको अपराधसम्बन्धी प्रोसिक्युसन मामलामा गरिएको एकमात्र प्रक्षेपण यो थियो कि साक्षी विरेन्द्र कुमार, जो एससी समुदायका सदस्य हुन्, उनीमाथि रिंकु ठाकुरमा गोली चलाएपछि आरोपित अपिलकर्ताहरूद्वारा जातीय गाली गरिएका थिए। उनले जोड दिए कि आईपीसीका प्रावधानहरू अन्तर्गत भएका अपराधहरूसम्बन्धी प्रोसिक्युसन मामलाको पूर्ण प्रयास रिंकु ठाकुरसम्म केन्द्रित छ र यसैले एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको अपराधका लागि आरोपित अपिलकर्ताहरूविरुद्ध लगाइएको आरोप कुनै पनि तथ्यात्मक वा कानूनी आधार छैन।

६. माथिको कुरामा पूर्वाग्रह नराखी, सीनियर वकिलले दाबी गरे कि पूरै प्रोसिक्युसन मामला झुठो र निर्मित छ र राजनीतिक प्रतिशोधको कारण दायर गरिएको छ। उनले दाबी गरे कि एफआईआरमा र प्रोसिक्युसन साक्षीहरूका बयानहरूमा राखिएको यो सिद्धान्त कि रिंकु ठाकुरलाई आग्नेयास्त्रको चोट लागेको थियो, रिंकु ठाकुरको परीक्षण गरेका वैद्यकीय न्यायाधीशको वैद्यकीय प्रतिवेदनद्वारा प्रत्यक्ष रूपमा झुठो ठहरिएको छ जसमा उनको जीवनमा एक खोका/कोरो देखिएको थियो र गोली चलाएको कुनै पनि प्रमाण भेटिएन।

७. उनले पेश गरे कि यो उजुरीकर्ताको पक्षका सदस्यहरू नै आरोपित अपिलकर्ताहरूको पक्षबाट पुष्पेन्द्रालाई मारे र त्यसपछि, बचाव सिर्जना गर्न, झुठो अपराधिक मुद्दा आरोपित अपिलकर्ताहरूविरुद्ध निर्मित आरोपहरूका आधारमा दर्ता गरिएको थियो। यी आधारहरूमा, सीनियर वकिलले अदालतलाई

अपिल स्वीकार गर्न र एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको अपराधका लागि आरोपित अपिलकर्ताहरूविरुद्ध लगाइएको आरोपसम्बन्धी विवादित आदेशहरूलाई उल्टाउन आग्रह गरे।

८. विपरीतमा, उत्तर प्रदेश राज्यका तर्फबाट प्रतिनिधित्व गरिरहेका सहायक महान्यायाधीवक्ता र उजुरीकर्ता प्रतिवादी नं. २का वकीलले अपिलकर्ताहरूका वकिलका दाबीहरूलाई कडाइका साथ र शक्तिशाली ढंगले खण्डन गरे। यो पेश गरिएको थियो कि आरोपित अपिलकर्ताहरूले एकजुट आक्रमण गरे उजुरीकर्ता पक्षका सदस्यहरूमाथि केवल यसकारण कि उनीहरू अर्को राजनीतिक दलको पक्षमा प्रचार गर्दै थिए।

९. अदालतलाई विशेष न्यायाधीशद्वारा पारित आदेशमा लगिएको थियो जहाँ अनुसन्धान अधिकारीहरूलाई क्रीपीसीको धारा १७३ अन्तर्गत नकारात्मक प्रतिवेदन दिन दबाब दिइएको आरोपसम्बन्धी उल्लेख गरिएको थियो। आफ्नो राजनीतिक प्रभावको प्रयोग गरेर, आरोपित व्यक्तिहरूले एफआईआर दर्ता गर्न पनि बाधा उत्पन्न गरे र अदालतको हस्तक्षेपपछि मात्र एफआईआर दर्ता गरिएको थियो। उत्तर प्रदेश सरकारका एक पूर्व मन्त्रीको प्रेरणामा अनुसन्धान गलत ढंगले गरिएको थियो। उनीहरूले दाबी गरे कि क्रीपीसीको धारा १६१ अन्तर्गत दर्ता गरिएको विरेन्द्र कुमारको बयानबाट स्पष्ट रूपमा देखिन्छ कि आरोपित व्यक्तिहरूले रिंकु ठाकुरमाथि गोली चलाएपछि, उनीहरूले साक्षीमा ध्यान केन्द्रित गरे र उनलाई जातीय गालीहरू दिए र गम्भीर परिणामहरूको धम्की दिए।

१०. उत्तर प्रदेश राज्यका लागि उपस्थित सहायक महान्यायाधीवक्ता र उजुरीकर्ताका वकीलका अनुसार, एफआईआरमा उल्लेख गरिएका आरोपहरू र क्रीपीसीको धारा १६१ अन्तर्गत परीक्षित गरिएका साक्षीहरूका बयानहरूले स्पष्टरूपमा आरोपित अपराधहरूका आवश्यक तत्वहरू प्रकट गर्दछन् र उनीहरूका अनुसार, विवादित आदेशहरूमा हस्तक्षेप गर्ने कुनै पनि गुंजाइश छैन। उनीहरूले अपिलको खारेजीको माग गरे। यी मौखिक दाबीहरूलाई लिखित दाबीहरूद्वारा पूरक गरिएको छ जुन मूलतः अदालतमा पेश गरिएका तर्कहरूको पुनरावृत्ति हुन्।

११. हामीले अदालतका वकिलहरूद्वारा गरिएका दाबीहरूलाई ध्यानपूर्वक विचार गरेका छौं र रेकर्डमा उपलब्ध सामग्रीहरूको अवलोकन गरेका छौं।

१२. प्रारम्भमा, यो जोड दिइनुपर्छ कि राज्यतर्फबाट दायर गरिएका लिखित दाबीहरूमा, अपिलकर्ताहरूका वकिलद्वारा उठाइएको प्रासंगिक दाबी कि एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गत दण्डनीय अपराधका आवश्यक तत्वहरू प्रोसिक्युसनका स्वीकृत आरोपहरूबाट पुष्टि हुँदैनन्, विशेष रूपमा खण्डन गरिएको छैन। लिखित दाबीहरूमा राज्य वकिलद्वारा उद्धृत फैसलाहरूमा स्थापित सिद्धान्तहरूका बारेमा कुनै वाद-विवाद हुन सक्दैन कि आरोप लगाउने चरणमा, अदालतले प्रमाणको सूक्ष्म मूल्याङ्कन गर्नुपर्दैन र गम्भीर शङ्का पनि आरोप लगाउन पर्याप्त हुन्छ। तथापि, प्रोसिक्युसनका स्वीकृत प्रमाणहरूबाट, जसलाई अनुसन्धान अधिकारीले क्रीपीसीको धारा १७३ अन्तर्गतको प्रतिवेदनमा दायर गरेका छन्, यदि एक अपराधका आवश्यक तत्वहरू पुष्टि हुँदैनन् भने, अदालतले त्यस्तो अपराधका लागि आरोपित व्यक्तिहरूविरुद्ध आरोप लगाउन बाध्य हुँदैन भन्ने एक लामो पूर्वाधार पनि छ। यस सम्बन्धमा, यस अदालतको सुरेश @ पप्पु भुधरमाल कलानी बनाम महाराष्ट्र राज्य मुद्दामा दिइएको फैसलाको उल्लेख गर्न सकिन्छ, यो मुद्दा एआईआर 2001 Sसी 1375 मा प्रकाशित गरिएको थियो।

१३. आरोपित अपिलकर्ताहरूका प्रतिनिधित्व गरिरहेका सीनियर वकिलले आफ्ना दाबीहरूलाई एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको आरोपसम्मै सीमित गरेका थिए। यसैले, उक्त प्रावधानको भाषा विचार गरिनुपर्छ र यसलाई तत्काल सन्दर्भका लागि यहाँ उद्धृत गरिएको छः

"३. अत्याचारका अपराधहरूका लागि दण्डहरू।

(२) जुन कोही व्यक्ति, अनुसूचित जाति वा अनुसूचित जनजातिका सदस्य नभएको, -

....

(व) भारतीय दण्ड संहिता (१८६० को ४५) अन्तर्गतको कुनै पनि अपराध जसको लागि दश वर्षभन्दा बढी कैद सजाय हुन्छ, त्यस्तो व्यक्ति वा सम्पत्तिका विरुद्ध गर्छ, जो कि उसलाई अनुसूचित जाति वा अनुसूचित जनजातिका सदस्य भएको जानकारी छ, त्यस्तो व्यक्तिलाई आजीवन कैद र जरिवाना हुनेछ।"

१४. प्रावधानको सरल अवलोकनबाट स्पष्ट छ कि माथिको अपराध गठित हुन, आरोप हुनुपर्छ कि आरोपित व्यक्ति अनुसूचित जाति वा अनुसूचित जनजातिका सदस्य नभएर उक्त 'समुदाय'का सदस्य भएको जानकारी हुँदाहुँदै एक सदस्यका विरुद्ध आईपीसी अन्तर्गतको दश वर्षभन्दा बढी कैद सजायको अपराध गर्यो।

१५. अनुसन्धानका क्रममा संकलित सामग्रीको आधारमा, यो स्पष्ट छ कि घटनामा राजनीतिक प्रतिस्पर्धाका सुरसहरू थिए। यस चरणमा, हामीले ध्यान दिन सक्छौं कि यद्यपि अपिलकर्ताहरूका वकीलले आरोपित अपिलकर्ताहरूका लागि आईपीसीको धारा ३०७ अन्तर्गतको अपराधका लागि लगाइएको आरोपको चुनौतीलाई छाडिदिए, तथापि यो तथ्य रहन्छ कि जब साक्षी रिंकु ठाकुरले जसले आरोपित विनोद उपाध्यायद्वारा आफूमाथि गोली चलाइएको आरोप लगाए, उनको वैद्यकीय परीक्षण गर्दा उनको शरीरमा कुनै पनि गोली चलाएको चोट पाइएन।

१६. त्यो जस्तो भए पनि, प्रोसिक्युसनको उच्चतम मुद्दाका अनुसार, आईपीसी अन्तर्गतको एकमात्र अपराध जसको लागि दश वर्षभन्दा बढी कैद सजाय हुन्छ, त्यो आरोपित विनोद उपाध्यायद्वारा रिंकु ठाकुरमाथि गोली चलाएको आधारमा धारा ३०७ आईपीसी अन्तर्गतको अपराध हो, जुन स्वीकृत रूपमा कुनै पनि सम्बन्धित चोट नदिएको थियो। रेकर्डमा उपलब्ध पूरा सामग्रीको अवलोकनपछि, हामीलाई कुनै संदेह छैन कि प्रोसिक्युसनद्वारा राखिएको स्वीकृत मामलाबाट, यस्तो कुनै पनि आरोप छैन कि उच्च जातका कुनै आरोपितले आफ्नो समुदायको सदस्य भएको जानकारी हुँदाहुँदै अनुसूचित जाति समुदायका व्यक्तिका विरुद्ध आईपीसी अन्तर्गतको दश वर्षभन्दा बढी कैद सजायको अपराध गरेका छन्।

१७. यसैले, अपिलकर्ताहरूका प्रतिनिधित्व गरिरहेका वकिलको दाबीमा मेरिट छ कि प्रोसिक्युसनका स्वीकृत आरोपहरूबाट एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको अपराधका आवश्यक तत्वहरू प्रथम दृष्टिमा पुष्टि हुँदैनन् र यस हदसम्म, आरोपित अपिलकर्ताहरूविरुद्ध लगाइएको आरोप निष्फल छ।

१८. परिणामस्वरूप, एससी/एसटी ऐनको धारा ३(२)(व) अन्तर्गतको अपराधका लागि आरोपित अपिलकर्ताहरूविरुद्ध लगाइएको आरोप र अपिल खारेज गर्ने आदेश विषयक विवादित आदेशहरू टिक्न सक्दैनन् र यसलाई यहाँ खारेज र रद्द गरिएको छ। तथापि, बाँकी अपराधहरूका लागि आरोपितहरूको मुद्दाको सुनुवाई जारी रहनेछ। यस अदालतद्वारा मिति १९ मे २०२३ मा पारित आदेशमा उल्लेख गरिए अनुसार, आरोपित अपिलकर्ताहरू पहिले नै बन्धपत्रका आधारमा रिहा भइसकेका छन्। यसरी दाखिल गरिएका बन्धपत्रहरू मुद्दाको सुनुवाई समाप्त हुन्जेल मान्य रहनेछन्। अदालतद्वारा आरोपितहरूका विरुद्ध जारी गरिएका गैर-जमानती वारन्टहरू यहाँ खारेज गरिएका छन्। एससी/एसटी ऐन अन्तर्गतको अपराधका लागि आरोप खारेज गरिएको परिणामस्वरूप, र बाँकी आरोपहरू आईपीसी अन्तर्गतका अपराधहरूका लागि हुनाले, मुद्दाको सुनुवाई विशेष अदालतबाट हटाएर क्षेत्राधिकार भएको सत्र अदालतमा स्थानान्तरण गरिनेछ।

१९. माथि उल्लिखित अनुसार अपिल स्वीकृत गरिएको छ।

२०. बाँकी रहेका आवेदनहरू, यदि कुनै छन्, निपटारा गरिनेछन्।

अंकित ज्ञानद्वारा तयार पारिएको शीर्षलेख: अपिल स्वीकृत।